

IHEP

JM Hrvatska

GALA KONCERT LAUREATA I SVEČANA DODJELA 33. **NAGRADE** “IVO VULJEVIĆ”

HRVATSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI 9. 12. 2020., 19 SATI

Sezona 2020./2021.

HRVATSKA GLAZBENA MLADEŽ

SVEČANA DODJELA
NAGRADE "IVO VULJEVIĆ"

PROGRAM

SRIJEDA, 9. PROSINCA 2020., 19 SATI

ATRIJ HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI

ZAGREB

TRG NIKOLE ŠUBIĆA ZRINSKOG 11

Hrvatska glazbena mladež

- čimbenik nacionalne kulture

U sadržajima vertikalne kvalitetnog obrazovanja i odrastanja mladih ljudi glazba ima iznimno važnu i vrijednu ulogu. Ta je spoznaja postupno širila obzore i oplemenjivala se, znanstveno obrađivala i primjenjivala brojne zaključke u praksi, osobito u drugoj polovici prošlog stoljeća. Od sredine stoljeća postalo je samo pitanje vremena kada će i sama mladost početi izražavati želju za komunikacijom sa živom glazbom i njenim sudionicima. Osobito u poslijeratnim vremenima činilo se da tradicijom naslijeđen oblik prezentacije glazbene umjetnosti u mladima izazivlje stanoviti zazor, kao da se neka civilizacijska ograda ispriječila između mlade osobe i svijeta glazbe. Ukratko – tražio se posrednik, grupa entuzijasta, organizacija – netko tko bi razmislio o oblicima koji bi privlačili mlade i stvarali putove komunikacije što bi vodili u oba smjera povezujući mlade naraštaje sa svijetom glazbe, njenim tvorcima i interpretima.

Isprva u 40-im godinama tek u naznakama, uskoro su pojedinačne inicijative prerasle u pokret koji se ubrzano širio Europom, udružujući se napokon u međunarodnu organizaciju koja se desetljećima zvala *Fédération internationale de jeunesses musicales*, danas *Jeunesses Musicales International (JMI)*, međunarodna federacija glazbene mladeži koja danas okuplja šezdesetak zemalja članica sa svih kontinenata. Hrvatska je također među njima. Značenje organizacije tako je veliko da ju Unesco prepoznaje kao najveću nevladinu organizaciju u svijetu, zaduženu za upućivanje mladih u čarobni svijet glazbe.

Dakako, svaka je zemlja članica prošla vlastiti put od prvih inicijativa do sofisticiranih organizacijskih modela komunikacije između mladih i glazbe, put prilagođen sredini i njenim obilježjima, kulturološkim i drugim, ponegdje do stanovite mjere i politički obojenim. Za razvoj hrvatske organizacije važno je reći da je sve počelo od grupe volontera svjesnih važnosti zadaće i usvojenih načela i da je među njima bio i Ivo Vuljević, jedna od središnjih osobnosti te skupine entuzijasta.

Ne želeći se u ovoj prigodi zadržati na razvoju djelatnosti i organizacije, na činjenici da je sve počelo 1954. godine, isprva bezimeno, potom kao Društvo prijatelja glazbe, te Muzička omladina, a danas Hrvatska glazbena mladež. Jer mijenjalo se ime i oblici kojima su se naraštaji mladih povezivali s glazbom, ali osnovna načela i vrijednosti koje organizacija promiče ostale su iste i

podjednako su značajne i nakon više od šest desetljeća.

Najvažnije je podsjetiti da je Hrvatska glazbena mladež danas «nazočna u svim projektima za mladež u Vijeću Europe (...), povezana je s mladeškim udrugama u Hrvatskoj, otvorena je svima koji žele biti njeni članovi. Počiva na uvjerenju da samo najbolje u umjetnosti treba davati mladima jer umjetnosti ima presudnu ulogu u razvitku pojedinca kao dijela društva.»¹

Svaki projekt Hrvatske glazbene mladeži – a ima ih previše da bi ovdje bili nabrajani – ima osmišljenu i korisnu zadaću podjednako u pomoći koja se pruža mladim umjetnicima na početku karijere, kao i u odgoju mlade publike i njezinu obrazovanju i pripremanju za budućnost u kojoj će svijest o važnosti glazbe i umjetnosti u cjelini kao dijela nacionalne kulture biti nezaobilazni dio svakodnevice.

Upravo iz tog motrišta valja procjenjivati značenje i težinu Nagrade *Ivo Vuljević*, koja iz godine u godinu – sada već više od tri desetljeća – prepoznaje najvrednije umjetničke osobnosti među mladim glazbenicima i vodi računa o cjelokupnom liku mlade osobe i perspektivi koju takav mladi umjetnik već naznačuje ili možda tek daje naslutiti.

(ek)

Nagrada *Ivo Vuljević* sastoji se od diplome, novčanog iznosa i koncerta.

Dosadašnji dobitnici Nagrade *Ivo Vuljević*: Radovan Vlatković, Lidija Horvat, Dejan Lazić, Katarina Krpan, Lovro Pogorelić, Anđelko Krpan, Monika Leskovar, Ana Vidović, Davor Bobić, Martina Filjak, Ivana Bilić, Jadranka Gašparović, Renata Pokupić, Luka Vukšić, Matija Dedić, Krunoslav Babić, Zagrebački klavirski trio, Kvartet Porin, Valentina Fijačko, HGM Jazz orkestar Zagreb, Tomislav Mužek, Akademski duhački kvintet, Udaraljkaški ansambl Bing Bang i Igor Lešnik, Petrit Čeku, Luka Šulić, Pavao Mašić, Petra Kušan, Danijel Detoni, Marin Maras, Ansambl Cellomania i Valter Dešpalj (posebno priznanje u povodu 20. obljetnice nagrade), Aljoša Jurinić, Srđan Bulat, Filip Merčep, Goran Jurić, Diana Haller, Kaja Farszky, Marco Graziani, Ivan Krpan, Katarina Kutnar, Luka Ljubas, Franjo Bilić i Sara Glojnarić.

¹ Naima Balić: Glazba kao smisao i posrednica; u: *Hrvatska glazbena mladež glazbom, riječju i pokretom – 50 godina*, Zagreb, 2004., str. 47.

Gala koncert i svečana dodjela Nagrade *Ivo Vuljević* za 2020.

Atrij palače Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti
Srijeda, 9. prosinca 2020., 19.00 sati

Danijel Detoni, glasovir

Zagrebački solisti

Uvodna riječ
potpredsjednika Hrvatske akademije znanosti
i umjetnosti akademika Frane Paraća

Proglašenje dobitnica za 2020.
i uručenje Nagrade *Ivo Vuljević*.

Martina Jembrišak, harmonika i **Mia Pečnik**, glasovir

Nagradu uručuje maestro Tonči Bilić,
predsjednik Hrvatske glazbene mladeži.

Sara Glojnarić

Movie Script Endings, za glasovir

Luka Sorkočević

Simfonija br. 3 u D duru
Allegro, Andante, Presto

Zoran Juranić

Iz suite Bersiana:
Valcer, Intermezzo i Finale

Martina Jembrišak

Obrazloženje Nagrade *Ivo Vuljević* za 2020. godinu

Kroz više od tri desetljeća postojanja Nagrade *Ivo Vuljević* ocjenjivački su se sudovi različita sastava stručnjaka uvijek suočavali sa složenom odgovornošću odabira najboljeg. Bila su to uvijek istodobno i teška, ali i obogaćujuća profesionalna i ljudska iskustva koja su uvijek iznjedrila – kao što je budućnost mladih otkrivala – ispravne stručne odluke. I ov e godine nije bilo lako, iako je sretna okolnost kad vlastita sredina može predložiti brojne mlade glazbenike.

Ipak, uvijek postoje razlozi zašto na kraju netko pobjeđuje. Kada je posrijedi mlada osoba koja besprijekorno vlada svojim glazbalom, u popisu nagrada bilježi ih više desetaka, a kalendar joj je ispunjen gostovanjima na svim stranama svijeta, pa ih je teško u ovoj prigodi i nabrajati, tada ocjenjivački sud zastane i obnovi sjećanja na izvanredne izvedbe mlade harmonikašice Martine Jembrišak, kojoj je uspelo prekoračiti onu čarobnu imaginarnu granicu, nerijetko neopravdano punu predrasuda, što dijeli kvalitetno vladanje harmonikom od izdizanja svirke na tom glazbalu na visoku interpretativnu razinu. Pritom nije posrijedi samo virtuoзит, izvrsno tehničko umijeće vladanja glazbalom, nego i muzikalitet koji njezinu interpretaciju na harmonici čini izražajnom i umjetnički relevantnom.

Usto, svjesna nedostatka prave literature za njezino glazbalo, Martina Jembrišak sve čini kako bi tu literaturu obogatila. S tom je idejom ove godine ostvarila online projekt *60secondsofaccordion* koji je znatno proširio postojeću literaturu za harmoniku. Doda li se tome Martinina izrazita znatiželja za istraživanjem zvukovnih događaja u suradnji harmonike s drugim glazbalima, ističe se lik potpune mlade umjetnice, kojoj je s mnogo opravdanja jednoglasno dodijeljena Nagrada *Ivo Vuljević*.

Ocjenjivački sud radio je u sastavu: maestro Tonči Bilić, predsjednik, prof. Anđelko Krpan, akademik Frano Parać, prof. Berislav Šipuš.

Dosadašnja umjetnička aktivnost

Martina Jembrišak (1995.) svira harmoniku od svoje sedme godine. Sa 17 godina počela je studirati na Glazbenoj akademiji u Puli u razredu profesora

Amadeja Herzoga. Daljnje studije vodile su je u Bratislavu profesoru Milanu Osadskom i profesorici Elzbiety Rosinskoj u Gdanjsku.

Martina je dosad nastupala na recitalima u Koncertnoj dvorani *Yamaha* u Beču, Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u Zagrebu, Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, Hrvatskom narodnom kazalištu u Šibeniku, Koncertnoj dvorani Kaunaske državne filharmonije, Koncertnoj dvorani Radiotelevizije Slovenija, Oekolampadu u Baselu, Koncertnoj dvorani Kijevskog društva skladatelja, Routh dvorani u Bromsgroveu, Zlatnoj dvorani Hrvatskog instituta za povijest, Matici hrvatskoj, Muzeju Mimara i Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, Koncertnoj dvorani *Ivana Brlić - Mažuranić* u Slavonskom Brodu, Dioklecijanovoj palači u Splitu, Palači hrvatskih branitelja u Puli, brojnim kulturnim centrima te na Nacionalnoj glazbenoj akademiji *Mykola Lisenko* u Lavovu, Glazbenom sveučilištu *Fryderyk Chopin* u Varšavi, Glazbenoj akademiji *Stanisław Moniuszko* u Gdanjsku te na glazbenim akademijama u Bratislavi, Vilniusu, Zürichu, Sarajevu, Zagrebu, Splitu i Puli.

Nastupala je sa simfonijskim orkestrom Radiotelevizije Slovenije s dirigentima Yi Chen Linom i En Shaom, Simfonijskim orkestrom HRT-a s Alanom Bjelinskim, Sveučilišnim orkestrom *Fryderyk Chopin* s Majom Metelskom i Annom Galanty, s Mladim simfoničarima u Baselu i dirigentom Ulrichom Dietscheom te s Modern Ensemble s Ignacyjem Zalewskim.

Martina je nastupala na Hrvatskom radiju (Od portreta do portreta, Nedjeljni akvarel) i Hrvatskoj televiziji (Eurovizijsko natjecanje klasične glazbe) te Slovenskoj radioteleviziji (Noć harmonik), a njezine nagrade uključuju više od 30 međunarodnih nagrada osvojenih u Hrvatskoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, Austriji, Italiji, Slovačkoj, Poljskoj, Češkoj i Litvi. Proširila je suvremeni repertoar harmonike kroz široko zamišljen spektar projekata naručivanja skladbi za harmoniku, a praižvela je djela koja su za nju napisali skladatelji sa gotovo svih kontinenata. Održava prezentacije za studente harmonike na Sveučilištu za umjetnost u Zürichu i Odsjeku za glazbu na Istočnoeuropskom nacionalnom sveučilištu *Lesya Ukrainka* u Lutsku.

Martina Jembrišak trenutno studira interpretaciju (Konzertexamen) kod Macieja Frąckiewicza na Hochschule für Musik u Detmoldu. Prvostupanjski glazbeni studij završila je na Glazbenoj akademiji u Puli, a posljediplomski studij menadžmenta u glazbi i magistarski studij završila je na Glazbenom sveučilištu *Fryderyk Chopin* u Varšavi, gdje je studirala kod Klaudiusza Barana.

Mia Pečnik

Obrazloženje Nagrade *Ivo Vuljević* za 2020. godinu

Pred nešto godina govorilo se o njoj kao o čudu od djeteta, a danas je pijanistica Mia Pečnik mlada žena čija se umjetnička zrelost ne mjeri godinama nego izraženom sviješću o stilu kojim želi umjetnički oblikovati svoj doživljaj glazbe. Ona je osoba s perspektivom i jasnim pogledom na umjetnost koju je izabrala.

Rijetki su mladi glazbenici u čije životopise bude upisano više od osnovnih podataka. Za Miju Pečnik, međutim, ne vrijedi takvo pravilo jer umjetnički rezultati koje je nanizala bili bi i više nego vrijedni i umjetnicima s mnogo više godina i umjetničkog te životnog iskustva.

S više od 50 nagrada – dakako, pretežno prvih - na natjecanjima podjednako u zemlji kao i u svijetu, Mia je među hrvatskim pijanističkim mladim naraštajem apsolutna prvakinja. Pobjednički je duh, samopouzdanje i profesionalna opremljenost vodi iz pobjede u pobjedu. Međutim, čini se važnijim reći kako je posrijedi izvanredno darovita osoba, besprijekorno razvijenih radnih navika i inteligencije. Njezine se interpretacije pamte ne samo po pouzdanosti, nego i po ljepoti tona, načinu kako osjeća liniju glazbe i, napokon, kako gradi cjelovitost djela kojeg interpretira.

Muzikalitet, sposobnost da uskladi izvrsno profesionalno vodstvo s vlastitim doživljajem glazbe te vladanje teorijskim disciplinama, omogućili su Miji da dosad ovlada uistinu velikim i zahtjevnim repertoarom, koji se rijetko može zapaziti u tako mladih umjetnika.

A taj repertoar ona izvodi ne samo tehnički superiorno, nego i sa suptilnim i zrelim osjećajem za interpretaciju, ostavljajući dojam izgrađene umjetničke osobnosti. Pokazala je to na mnogim gostovanjima i u zemlji i u svijetu, gostujući s jednakom umjetničkom sigurnošću u njujorškom Carnegie Hall-u, kao i predstavljajući Hrvatsku na gostovanju sa Zagrebačkom filharmonijom u Kuvajtu. Posljednjih godina, otkako studira u Njemačkoj, osvaja i njemačke koncertne pozornice, što je vidljivo i iz angažmana koje bilježi za naredne dvije sezone

Svi ti argumenti nedvoumno pokazuju da je pijanistica Mia Pečnik itekako zaslužila jedoglasnu odluku ocjenjivačkog suda da joj se dodijeli Nagrada *Ivo Vuljević* za 2020. godinu.

Ocjenjivački je sud radio u sastavu: Tonči Bilić, predsjednik, Naima Balić, Anđelko Krpan, Frano Parać i Berislav Šipuš.

U Zagrebu, 12. studenoga 2020.

Dosadašnja umjetnička aktivnost

Mia Pečnik (20. 9. 2000., Zagreb) mlada je pijanistica s dosad osvojene čak 52 prve i posebne nagrade te 12 drugih nagrada na nacionalnim i međunarodnim natjecanjima (Italija, Španjolska, Mađarska, SAD, Njemačka, Belgija, Finska, Austrija, Slovenija, Srbija). Za prva mjesta na državnim natjecanjima solistički i u klavirskom duu redovito osvaja Oskare znanja, a za prvo mjesto na državnom natjecanju je u 2019. nagrađena i Nagradom *Baltazar*. Dobitnica je i Nagrade grada Sveta Nedjelja za posebna dostignuća na području glazbene kulture, a u 2019. nagrađena je godišnjom nagradom „Mladi glazbenik godine“ koju dodjeljuje Zagrebačka filharmonija. U 2020. u sklopu 45. Samoborske glazbene jeseni osvaja Nagradu Grada Samobora i Hrvatskog društva skladatelja za najbolju izvedbu skladbe hrvatskog autora.

Klavir počinje učiti s 8 godina u Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog u razredu prof. Ivanke Kordić. Škola je proglašava učenicom s najvećim brojem nagrada i koncerata u povijesti škole. Tijekom trećeg i četvrtog razreda srednje škole stipendistica je Grada Zagreba za izvrsnost.

U lipnju 2019. na prijemnom ispitu u Hochschule fur Musik und Tanz u Kölnu je prvoplasirana između 300 kandidata te je trenutno studentica trećeg semestra u razredu profesora Andreasa Frölicha.

U svibnju 2020. osvaja prestižnu njemačku stipendiju *Werner Richard – Dr. Carl Dörken* fundacije u sklopu koje će joj biti organizirano 6 koncerata u Njemačkoj tijekom 2021. Pored navedenog Jens G.Becker Agency Dortund je nakon audicije izabire za sudjelovanje u njihovom programu koncertnih serija *Best of North Rhine-Westphalia*, što joj omogućuje 13 recitala u 2022. godini.

Prvi nastup s orkestrom bilježi s 11 godina, a s 15 debitira sa Zagrebačkom filharmonijom pod ravnanjem mo. Pavla Dešpalja. Sa Zagrebačkom filharmonijom nastupa još u pet navrata: u Zagrebu, Kuvajtu te u dvorani Auditorium Akademije Santa Cecilia u Rimu. Također nastupa sa Simfonijskim orkestrom HNK u Osijeku, s Bazzini Consort orkestrom u Bresci (Italija), u Filharmonii Opolska sa Young Symphony Orchestra, Oppeln (Poljska), s Master Orchestra u Veroni,

u dva navrata sa Zagrebačkim solistima, sa Simfonijskim orkestrom HRT-a u finalu izbora Eurovision Young Musicians Zagreb a nastupa i na Festivalu svetog Marka.

Solistički također bilježi brojne nastupe od kojih su značajniji recitali u Budimpešti, Salzburgu, Beogradu, Madridu, Marbelli, Londonu, Krakowu, Katowicama, a u SAD-u bilježi tri nastupa: u Kaufman Music Centru te u dva navrata u Carnegie Hallu u New Yorku (Weill Recital Hall).

Snimala je za HTV, Mađarsku televiziju i RTL.

* * *

Sara Glojnaric (Zagreb, 1991.) je skladateljica čija se djela bave estetikom i širem sociopolitičkim kontekstom pop kulture. Studirala je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u razredu prof. dr. Davorina Kempfa, a studij je nastavila na Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst u Stuttgartu, u razredu prof. Martina Schüttlera. Njezin skladateljski opus obuhvaća ne samo djela za

komorne ansamble i orkestar, nego i video radove, kao i multisenzoričke instalacije. Djela su joj izvodili međunarodno priznati ansambli za suvremenu glazbu, kao što su Ensemble Musikfabrik, Neue Vocalsolisten, Ensemble Mosaik, Trio Catch, The Black Page Orchestra te Simfonijski orkestar HRT-a na festivalima poput ECLAT Festival Stuttgart, Wittener Tage für Neue Kammermusik, Darmstädter Ferienkurse, Izlog suvremenog zvuka, Muzički biennale Zagreb i dr. U koncertnoj sezoni 2020./21., Sarina djela izvest će se u Deutsche Oper Berlin (komorna opera *Kein Mythos*), u Oper Halle (opera *Im Stein* na tekst Clemensa Meyera),

Elbphilharmonie Hamburg (*sugarcoating 2* u izvedbi Trio Catch-a) te na Darmstädter Ferienkurse (premijera novog djela za Ensemble Adapter). Sara Glojnaric dobitnica je nekoliko prestižnih međunarodnih i hrvatskih nagrada i umjetničkih rezidencija, od koji valja izdvojiti Kranichsteiner Musikpreis 2018., renomirane skladateljske nagrade koju dodjeljuje međunarodni žiri u sklopu Darmstädter Ferienkurse, Nagradu *Ivo Vuljević* za 2019. godinu te umjetničku rezidenciju Progetto Positano, koja obuhvaća jednomjesečni boravak u kući slavnog Wilhelma Kempffa pod pokroviteljstvom Zaklade Wilhelm Kempff, Zaklade Ernst-von Siemens i Ensemble Mosaik. Od 2019. stipendistica je njemačke umjetničke zaklade Kunststiftung Baden-Württemberg. Sarina djela izdaje Edition Juliane Klein Berlin. //saraglojnaric.com

O večerašnjem djelu skladateljica kaže:

«Movie Script Endings je jedan od prvih skladbi koje sam napisala na studiju kompozicije u Zagrebu. Ovo mladenačko djelo u dva stavka suprotstavlja različite glazbene svjetove - od nježnog i mističnog prvog stavka, do ritmički pregnantog, pomalo bartokovskog drugog stavka. Skladbu je 2010. godine praisveo i snimio Danijel Detoni.»

Skladatelj **Luka Sorgo (Sorkočević)**, najistaknutiji hrvatski predstavnik glazbene pretklasike, rođen je u Dubrovniku, 13. siječnja 1734. u uglednoj dubrovačkoj aristokratskoj obitelji. Školovan je u isusovačkom zavodu po uzoru na ondašnje plemićke običaje, gdje je vjerojatno primio i prvu glazbenu poduku.

S navršениh 18 godina (1752.) Luka je već bio izabran u Veliko vijeće. Kao član Velikog vijeća bio je obvezatan obavljati brojne dužnosti i one su ograničavale vrijeme koje je mogao posvetiti glazbi. U razdoblju između 1756. i 1763. vjerojatno je studirao u Rimu, gdje je uspostavio mnoge i korisne kontakte.

Sve veći broj obveza smanjivao je mogućnost bavljenja glazbom; 1781. je poslanik na bečkom dvoru gdje upoznaje mnoge uglednike, između ostalih i Josepha Haydna. Krajem osamdesetih godina 18. stoljeća počeo je patiti od depresija, a suočavao se i sa svojevrsnom izolacijom zbog zagovaranja proaustrijske politike. 11. rujna 1789., u dobi od samo 55 godina, Luka Sorgo (Sorkočević) se ubio bacivši se s prozora svoje palače.

Sorkočevićeva je glazbena ostavština otrgnuta zaboravu tek u drugoj polovici 20. stoljeća; prepoznata je vrijednost autorovih skladbi, koje su otad

u neprekidnom fokusu ne samo hrvatske muzikologije, nego i hrvatske, a u posljednje vrijeme i inozemne izvodilačke prakse. Tvorac nevelikog opusa, ali i prvih hrvatskih simfonija, koje po brojnim izražajnim i formalnim finesama te izvornim rješenjima pripadaju europskom skladateljskom krugu pretklasičnog razdoblja, Sorkočević je u glazbi bio amater, ali je nadarenošću izrazito nadvisivao nepotpuno glazbeno obrazovanje. Brojnim nadahnutim glazbenim idejama njegova glazba uvijek plijeni pozornost slušateljstva, ma gdje izvođena i prepoznaje se po ljupkoj, melodičnoj ljepoti tematskih misli, koje su ga zauvijek uvrstile u antologiju hrvatske glazbene umjetnosti.

Akademik **Zoran Juranić** rođen je 1947. u Rijeci. Studirao je kompoziciju i dirigiranje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Djelovao je kao operni dirigent u Zagrebu, Rijeci i Osijeku, a od 2006. stalni je gost dirigent opere u Novom Sadu. Redoviti je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kao dirigent često gostuje u Hrvatskoj i u inozemstvu. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja. Zoran Juranić skladao je pedesetak djela iz područja orkestralne, komorne, klavirske i vokalne glazbe. Među njegovim glazbenoscenskim ostvarenjima uspjela je opera-farsa Govori mi o Augusti, koja je i višestruko nagrađena. Stilski se nadograđuje na stečevine moderne glazbe (izuzev izrazito avangardnih) opredjeljujući se za neku vrst neoekspresionizma. Njegov glazbeni govor odlikuje se bogatom harmonijom (često na rubu atonalnosti), složenom ritmikom i apartnom zvukovnošću. Vjieran svojoj stvaralačkoj poetici, traži uvijek nove odnose između instrumentalnog zvuka i vokalnosti. Jedan je od rijetkih hrvatskih skladatelja koji rade na revitalizaciji hrvatske glazbene baštine. (www.info.hazu.hr - pristupljeno 28. 11 2020.)

“Suita u 5 stavaka **Bersiana**, iz koje će ovom prigodom biti izvedeni Intermezzo, Valcer i Finale, nastala je u želji da se iz obilja sačuvanih a nerealiziranih Bersinih skica na neki način “spase” one najzanimljivije i najinventivnije. U Suiti su kombinirane skice iz raznih razdoblja Bersina stvaralaštva, povezane i amalgamirane na način koji mi se činio najprirodnijim, i obrađene harmonijskim i instrumentalnim sredstvima koja su srodna Bersinom skladateljskom idiomu. Ta je skladba moj skroman doprinos sve većem zanimanju za skladatelja čija je glazbenička profesionalnost i suglasje s tekovinama glazbene Moderne uzdigla hrvatsku glazbu uz bok europskim stremljenjima na prijelazu iz XIX. u XX. stoljeće.” (Zoran Juranić)

* * *

Danijel Detoni glazbeno je obrazovanje započeo u Zagrebu u razredu Olge Detiček u Glazbenoj školi *Vatroslav Lisinski*, a nastavio u razredima Lászla Baranyajja i Balázsa Kecskésa na Glazbenom sveučilištu *Liszt Ferenc* u Budimpešti te Itamara Golana na Konzervatoriju u Parizu. Svoja je znanja stjecao i u radu s renomiranim umjetnicima kao što su Prina Salzman, Emanuel Krasovsky, Hamsa al-Wadi, Felix Gottlieb, Pál Éder i Dénes Várjon.

Kao solist i komorni glazbenik gostovao je na prestižnim festivalima poput Varšavske jeseni, Muzičkog biennala Zagreb, festivala *Musica Danubiana* u Ljubljani, Dubrovačkih ljetnih igara, Osorskih glazbenih večeri, festivala *Julian Rachlin & Friends*, *Transeuropéenes* u Rouenu, *Schleswig-Holstein* u Hamburgu, *ReMusica* u Prištini, *Carniarmonie* u Udinama i *Trieste Prima* u Trstu. Surađivao je s umjetnicima kao što su Katarina Livljanić, Radovan Vlatković, Ivana Lazar, Kajana Pačko, Boris Brovtsyn, Itamar Golan, Gábor Boldoczki, Krešimir Stražanac, Irvin Venyš, Boris Andrianov, David Aaron Carpenter, Enrico Dindo te ansamblima poput Zagrebačkog kvarteta saksofona, Budapest Strings, Komornog orkestra UMZE, Komornog orkestra *Dušan Skovran* i dr.

Od ranih dana strastveni je komorni glazbenik: u travnju 2003. u duu s violinisticom Mártom Deák pobijedio je na Državnom natjecanju *Leó Weiner* u Budimpešti, a u kolovozu 2006. osvojio je i Nagradu izraelske Zaklade *Isman* za iznimnu interpretaciju Ligetijeve glazbe. Godine 2008. nagrađen je Nagradom *Ivo Vuljević* Hrvatske glazbene mladeži kao najbolji mladi glazbenik godine.

Te je godine u izdanju diskografske kuće *Croatia Records* objavljen I njegov solistički album s izabranim djelima Dubravka Detonija. Isti je nakladnik 2014. objavio i nosač zvuka *Journey through Europe* te 2018. belgijska *Le Chant de Linos*, oba ostvarena u suradnji s violončesticom Kajanom Pačko. Od 2009. podučava klavir, a od 2015. klavir i komornu glazbu na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

Ansambel **Zagrebačkih solista** osnovan je 1953. godine u okviru Radio Zagreba, pod umjetničkim vodstvom glasovitoga violončelista Antonija Janigra.

Tijekom više od šest desetljeća – pod umjetničkom palicom jednako znamenitih koncertnih majstora, poput Dragutina Hrdjoka, Tonka Ninića, Anđelka Krpana i Borivoja Martinića-Jerčića – Zagrebački solisti odražavaju kvalitetu muziciranja na zavidnoj razini, redovito je prezentirajući i na prestižnim svjetskim koncertnim pozornicama.

Od 2012. godine Ansambel nastupa uz glasovitog violinista Sretena Krstića kao svojega koncertnog majstora, a ujedno i koncertnog tmajstora Münchenske filharmonije.

Do sada su Zagrebački solisti održali gotovo 4000 koncerata na svim kontinentima, u najvećim svjetskim centrima i najslavnijim koncertnim dvoranama kao što su Musikverein (Beč), Concertgebouw (Amsterdam), Royal Festival Hall (London), Berlin Philharmonic Hall, Tchaikowski Hall (Moskva), Santa Cecilia (Rim), Carnegie Hall (New York), Opera House (Sydney), Victoria Hall (Ženeva), Teatro Real (Madrid), Teatro Colon (Buenos Aires), itd.

Redovito su gostovali na najpoznatijim glazbenim festivalima poput onih u Salzburgu, Pragu, Edinburghu, Berlinu, Bergenu, Barceloni, Istanbulu, Pradesu Ossiachu, Dubrovniku i drugdje, a uz njih su muzicirali brojni ugledni solisti, primjerice – Henryk Szeryng, Alfred Brendel, Christian Ferras, Pierre Fournier, Leonard Rose, James Galway, Jean-Pierre Rampal, Aldo Ciccolini, Katia Ricciarelli, Lily Laskine, Zuzana Ružičkova, Mario Brunello, Isabelle Moretti, Guy Touvron, Ray Chen i mnogi drugi.

Zagrebački solisti izvode repertoar koji uključuje barokna, klasicistička, romantička, ali i djela suvremene glazbe, s posebnom pažnjom usmjerenom na aktualizaciju ranijih, ali i predstavljanje mlađih generacija hrvatskih skladatelja.

Snimili su više od sedamdeset nosača zvuka, i to za kompanije poput kuća

Vanguard, EMI, ASV, Eurodisc, Melodia, Hispa-vox, Pickwick i Croatia Records. Od recentnijih se izdanja ističe nosač zvuka s djelima Ernesta Cordera, koji su snimili s istaknutim solistima – violinistom Guillermom Figuerom te gitaristom Pepeom Romerom (kuća Naxos, 2010.), a koji je i nominiran za nagradu *Latin Grammy*. U lipnju 2014. godine Ansambl je također izdao i kompaktni disk s djelima Borisa Papandopula, s pijanistom Oliverom Triendlom, koji je upravo oduševio i domaću i inozemnu kritiku.

Zagrebačkim solistima dodijeljene su mnoge visoke nagrade i priznanja, među kojima se ističu: prva nagrada u Mar del Plati (za album *Koncerti 18. stoljeća*), Medalja *Pablo Casals*, Medalja *Elisabeth Sprague Coolidge* (za izvođenje suvremene glazbe), nagrade *Vladimir Nazor*, *Milka Trnina*, *Josip Štolcer Slavenski* za najbolju izvedbu djela hrvatskoga skladatelja zatim nagrade *Ivan Lukačić* Varaždinskih baroknih večeri, Villa Manin, UNESCO, Nagrada Grada Zagreba, Srebrni kompaktni disk diskografske kuće Croatia Records, Orden za zasluge naroda sa srebrnim zracima, Plaketa Grada Zagreba, više hrvatskih diskografskih nagrada *Porin* (1994. godine za životno djelo), Srebrna plaketa Hrvatske glazbene mladeži i brojne druge.

Tijekom Domovinskoga rata Zagrebački solisti održali su sedamdesetak dobrotvornih koncerata (za grad Dubrovnik, za porušene glazbene škole u Hrvatskoj, srušenu zgradu HNK u Osijeku, Dječju bolnicu Zagreb, za brojne razorene hrvatske spomenike i dr.), a izveli su i velik broj svečanih koncerata u povodu predstavljanja nove hrvatske države. U 2010. godini Ansambl je nagrađen nagradom *Orlando Grand Prix* za osobite umjetničke doprinose u ostvarenju cjelokupnoga programa Dubrovačkih ljetnih igara.

Šezdeset godina uspješnoga djelovanja ovoga renomiranog hrvatskog ansambla klasične glazbe može se zahvaliti brojnim sjajnim glazbenicima koji su u određenome razdoblju zauzimali mjesto članova Zagrebačkih solista, a ono što sve članove – prošle, sadašnje i buduće, sasvim sigurno ujedinjuje, jest vrhunska razina i discipliniranost u umijeću kojim se bave te nepresušan entuzijazam i ljubav prema glazbi, a napose komornome muziciranju.

* * *

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (HAZU) najviša je hrvatska znanstvena i umjetnička institucija. Osnovana je na inicijativu biskupa Josipa Jurja Strossmayera odlukom Hrvatskog sabora 29. travnja 1861. kao Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, a današnje ime nosi od 1991. Hrvatska akademija trenutno ima 140 redovitih članova u devet razreda, a djeluje i kroz 36 znanstvenoistraživačkih i muzejsko-galerijskih jedinica, 19 u Zagrebu i 17 širom Hrvatske, u Cavtatu, Dubrovniku, Trstenom, Splitu, Zadru, Rijeci,

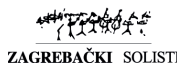

Puli, Velikoj Gorici, Varaždinu, Bjelovaru, Križevcima, Požegi, Vinkovcima, Đakovu, Osijeku i Vukovaru. Akademija djeluje i kroz 17 znanstvenih vijeća te kroz brojne odbore. Vizija Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti je hrvatsko društvo znanja i znanosti, a misija joj je uključivanje hrvatske znanosti u europske i svjetske tokove znanosti te briga o hrvatskoj kulturnoj baštini i njenoj afirmaciji u svijetu, kao bitnih čimbenika duhovnoga, gospodarskog, političkog i sveopćeg napretka Hrvatske. U organizaciji ili pod pokroviteljstvom HAZU godišnje se održi više od 400 znanstvenih skupova, predavanja, predstavljanja knjiga i kulturno-umjetničkih događanja te se objavi više od 250 edicija.

Palača HAZU sagrađena je 1880. u neorenesansnom stilu prema projektu arhitekta Friedricha Schmidta, a u njoj je od 1884. smještena i Strossmayerova galerija starih majstora. U atriju palače nalazi se Bašćanska ploča, jedan od najdragocjenijih hrvatskih spomenika, u kojoj se po prvi put na hrvatskom jeziku spominje hrvatsko ime.

Od 2011. predsjednik HAZU je akademik Zvonko Kusić, a 1. siječnja 2019. predsjedničku dužnost preuzeo je akademik Velimir Neidhardt. Dosadašnji predsjednici bili su Franjo Rački, Pavao Muhić, Josip Torbar, Tadija Smičiklas, Tomislav Maretić, Vladimir Mažuranić, Gustav Janeček, Gavro Manojlović, Albert Bazala, Tomo Matić, Andrija Štampar, Grga Novak, Jakov Sirotković, Ivan Supek, Ivo Padovan i Milan Moguš.

Izdavač:	Hrvatska glazbena mladež
Za izdavača:	Dubravka Dujmović Kušan
Urednica:	Erika Krpan
Grafička priprema:	Zoran Kušan
Tisak:	Alfacommerce d.o.o., Zagreb, 2020.
Naklada:	500 primjeraka

Energija koja pokreće Hrvatsku

HEP

HEP

Više od struje